

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
Factors Related to Foreign Language Learning Anxiety of the First Year
Students

บุษยา สันติกาญจน์

อาจารย์ประจำวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

โทร.082-065-1010 E-mail: busaya.s@bu.ac.th

Busaya Santikarn

Instructor, Bangkok University International (BUI)

รับเข้า: 24 มิถุนายน 2562 แก้ไข: 23 กรกฎาคม 2562 ตอรับ: 6 สิงหาคม 2562

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ และปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวล ได้แก่ เพศ และความสามารถด้านภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา EN002: English for Social Communication ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 638 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาของ Horwitz, Horwitz & Cope (1986) ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที (t-test) และค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) ผลการวิจัย พบว่า ระดับความวิตกกังวลของนักศึกษาในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางและนักศึกษาหญิงมีคะแนนความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักศึกษาชาย ความสามารถด้านภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ: ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ แบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษา สัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษ

Abstract

This research aimed to examine the undergraduate students' extent of foreign language learning anxiety in their first year at Bangkok University and investigate factors which might affect learning anxiety including gender and English language ability. The samples were 638 first-year students enrolling in EN002: English for Social

Communication in the second semester of 2017 academic year. The instrument used to collect the data was a five-rating scale questionnaire of the Foreign Language Classroom Anxiety Scale (Horwitz, Horwitz & Cope, 1986). Data were analyzed for mean, standard deviation, t-test and Pearson Correlation Coefficient. The findings revealed that the students had moderate level of learning anxiety, and female students had a higher level of anxiety than male students.

Keywords: English language anxiety, FLCAS, English language achievement

บทนำ

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพเป็นความปรารถนาสูงสุดของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามปัจจัยหลักที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยคือความวิตกกังวลของผู้เรียนในทุกระดับชั้น ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากความอายและกลัวว่าจะไม่ได้รับการยอมรับจากผู้คนรอบข้างหากพูดผิด (เจนจิรา ปานชัย และคณะ, 2556) สิ่งนี้จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ความสามารถในพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนในแต่ละปีมีสถิติที่ลดลงหรือดีขึ้นน้อยมาก ดังจะเห็นได้จากผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานที่ถูกจัดสอบขึ้นโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ หรือ สทศ. เพื่อชี้วัดคุณภาพและมาตรฐานทางการศึกษานักเรียนและโรงเรียน ประจำปีการศึกษา 2561 หรือที่เรียกว่าคะแนน O-NET ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ซึ่งแม้ว่าจะมีผู้ได้คะแนนวิชาภาษาอังกฤษสูงสุดถึง 100 คะแนน แต่เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของวิชานี้พบว่าอยู่ที่ 31.41 เท่านั้น (มติชนออนไลน์, 2562)

เมื่อกล่าวถึงการมีส่วนร่วมในการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ผู้เรียนมักจะไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการตอบคำถามหรือร่วมกิจกรรม โดยให้เหตุผลว่า เกิดความประหม่าและรู้สึกอายในการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน มีความวิตกกังวลว่าจะใช้ภาษาผิด สิ่งนี้จึงเป็นอุปสรรคที่สำคัญในการเรียนภาษา และมีส่วนทำให้เกิดความเครียด ความหวั่นเกรง ความประหม่า และความกังวลในการเรียนภาษา (Arnold and Brown, 1999; Gardner and MacIntyre, 1993; Oxford, 1999) ในทางตรงกันข้ามความวิตกกังวลบางอย่างก็อาจช่วยให้เกิดการมีส่วนร่วมในการเรียนภาษาอังกฤษได้เช่นกัน (Chastain, 1975; Scott, 1986; Steinberg and Horwitz, 1986) ในขณะเดียวกัน พบว่ามีปัจจัยบางอย่างที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลด้วยเช่นกัน อาทิเช่น เพศ (Pappamihel, 2002; Park and French, 2013; Mesri, 2012; Sener, 2015) และความสามารถด้านภาษาอังกฤษ (สิริภิญญา สงวนพงษ์, 2550; Yu-ching and Wu, 2004)

จากผลการวิจัยข้างต้นที่พบว่า ปัจจัยด้านเพศและความสามารถด้านภาษาอังกฤษส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาว่าปัจจัยทั้งสองด้านนี้จะส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพหรือไม่

เนื่องจากเป็นนักศึกษาใหม่ที่เพิ่งเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัย อาจต้องปรับตัวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย ผลที่ได้จากงานวิจัยจะทำให้ผู้สอนเข้าใจนักศึกษาใหม่มากขึ้น จะสามารถใช้ข้อมูลเป็นแนวทางในการปรับวิธีการสอน งานที่มอบหมายให้ทำ รวมถึงการประเมินผล เพื่อให้นักศึกษามีความวิตกกังวลน้อยลง แต่ยังคงส่งเสริมการแสดงออกและการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความวิตกกังวลของนักศึกษาในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของเพศที่มีต่อความวิตกกังวลของนักศึกษาในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านภาษาอังกฤษและความวิตกกังวลของนักศึกษาในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

ทบทวนวรรณกรรม

ความวิตกกังวล หมายถึง ความรู้สึกกระวนกระวายที่ทำให้เกิดความประหม่าหรือความกังวลเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังเกิดหรือจะเกิดในอนาคต หรือสิ่งที่ทำให้เกิดความกลัวหรือความกังวลนั้น ความวิตกกังวลแบ่งออกเป็น 2 อย่าง คือ ความวิตกกังวลขณะเผชิญ (State anxiety) และความวิตกกังวลแฝง (Trait anxiety) (Spielberger, Reheiser, Oven and Sydeman, 2004) ความวิตกกังวลขณะเผชิญ หมายถึง ความวิตกกังวลที่ประกอบด้วยความรู้สึกของแต่ละบุคคลเกี่ยวกับความเครียด ความกังวล ความประหม่า เมื่อมีสิ่งเร้าในสถานการณ์นั้น ๆ ส่วนความวิตกกังวลแฝงเป็นลักษณะทางบุคลิกภาพของบุคคลนั้น (Spielberger, Gorsuch, Lushene, Vagg and Jacobs, 1983) นอกจากนี้ยังมีความวิตกกังวลที่เกิดในสถานการณ์เฉพาะ (Situation-specific anxiety) ซึ่งเกี่ยวข้องกับความหวั่นเกรงต่อสถานการณ์หรือเหตุการณ์เฉพาะอย่างอีกด้วย (Ellis, 1994) อย่างไรก็ตาม ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาเป็นการผสมผสานกันที่ซับซ้อนของการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง ความเชื่อ ความรู้สึก และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาในห้องเรียนที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่ไม่เหมือนกัน (Horwitz, Horwitz and Cope, 1986) ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษจึงอยู่ในประเภทของความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นในสถานการณ์เฉพาะ (Gardner and MacIntyre, 1993)

กระทั่งในปี ค.ศ.1985 Gardner (1985) ได้พัฒนาแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาฝรั่งเศส และแบบวัดความวิตกกังวลในการใช้ภาษาฝรั่งเศส ซึ่งต่อมา Horwitz, Horwitz and Cope (1986) ได้พัฒนาต่อเป็นแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาต่างประเทศ (Foreign Language Classroom Anxiety Scale) หรือที่เรียกว่า FLCAS พวกเขาได้กล่าวถึงความวิตกกังวลในการเรียนภาษาว่าเป็นสภาวะกระวนกระวายทางอารมณ์ที่ผู้เรียนสัมผัสได้กับอันตราย รู้สึกว่าตนเองไม่มีความสามารถ หรือเคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความเครียดเมื่อเผชิญหน้ากับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ตามหลัก

จิตวิทยาแล้วความวิตกกังวลในการเรียนภาษาประกอบไปด้วยปัจจัยหลายมิติ (Multi-dimensional) (Horwitz, Horwitz and Cope, 1986; Young, 1991) ด้วยเหตุนี้ ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาจึงถูกแบ่งเป็น 3 สาเหตุใหญ่ ๆ ได้แก่ ความวิตกกังวลในการสื่อสารโดยใช้ภาษานั้น (Communication anxiety) ซึ่งหมายถึง ความอายหรือความกลัวในการใช้ภาษานั้น ๆ เพื่อสื่อสารกับผู้อื่น ความวิตกกังวลในการสอบ (Test anxiety) ซึ่งหมายถึง ความกลัวในการที่ต้องถูกตัดสินว่าจะผ่านหรือไม่ผ่านการทดสอบด้านวิชาการ (Academic evaluation) รวมถึงประสบการณ์ด้านลบที่ผู้เรียนมีต่อภาษานั้น ๆ ในหลาย ๆ สถานการณ์ และความกลัวในการถูกประเมินผลในด้านลบ (Fear of negative evaluation) ซึ่งหมายถึง ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการถูกประเมินจากผู้อื่นในสังคม และการหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่จะถูกประเมินนั้น พวกเขายังกล่าวว่า ทั้งสามสาเหตุนี้เป็นความวิตกกังวลขั้นพื้นฐานในการเรียนภาษาและทำให้ผู้เรียนเกิดความท้อถอยในการเรียนภาษานั้น

ผู้วิจัยจำนวนมากได้นำแบบวัดนี้ไปใช้กับผู้เรียนในระดับต่าง ๆ เพื่อศึกษาระดับความวิตกกังวลของผู้เรียน และนำผลที่ได้ไปพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น Mesri (2012), Gopang, Bughio and Pathan (2015), Nahavandi and Mukundan (2013) และ Cui (2011) พบว่า ผู้เรียนมีระดับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง ในขณะที่งานวิจัยของ จิราพร ภราดรนิววัฒน์ (2554), Souad (2011), Akbari and Sadeghi (2013) และ Lian and Budin (2014) พบว่าระดับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง ในบรรดาสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความวิตกกังวลมากที่สุด คือ ความอายหรือความกลัวในการใช้ภาษานั้น ๆ เพื่อสื่อสารกับผู้อื่น

เมื่อกล่าวถึงความสัมพันธ์ของเพศของผู้เรียนกับความวิตกกังวล พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับระดับของความวิตกกังวล (Cheng and Erben, 2012) เพศหญิงถูกพบว่ามีระดับความวิตกกังวลมากกว่าเพศชาย (Pappamihel, 2002; Mesri, 2012) ข้อค้นพบนี้ได้รับการสนับสนุนจากงานวิจัยของ Park and French (2013) และ Abuelfadl (2015) ในขณะที่งานวิจัยของ Cui (2011); Capan and Simsek (2012); Awan, Azher, Anwar and Naz (2010); Lian and Budin (2014) รวมทั้งงานวิจัยของ Hasan and Fatimah (2014) พบว่า เพศชายมีระดับความวิตกกังวลมากกว่าเพศหญิง อย่างไรก็ตามผลจากงานวิจัยของ Souad (2011); Nahavandi and Mukundan (2013); Gopang, Bughio and Pathan (2015) และ Taghinexhad, Absollahzadeh, Dastpak and Rezaei (2016) กลับไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างตัวแปรทั้งสอง

ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านภาษาอังกฤษกับความวิตกกังวลในการเรียนภาษานั้น มีผลจากงานวิจัยชี้ให้เห็นว่า ทั้งสองตัวแปรนี้ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Awan, Azher, Anwar and Naz, 2010; Capan and Simsek, 2012) ซึ่งตรงข้ามกับผลจากงานวิจัยจำนวนมากที่พบว่า ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาต่ำจะมีความวิตกกังวลอย่างมากในการเรียนภาษา

(สิริกัญญา สงวนพงษ์, 2550; Yu-ching and Wu, 2004) นอกจากนี้ ในงานวิจัยหลายชิ้นยังพบความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางภาษากับความวิตกกังวล (Kondo & Yang, 2003; Gardner, Tremblay and Masgores, 1997)

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา EN002: English for Social Communication ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 4,975 คน ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified Random Sampling Technique และใช้การคำนวณจากตารางหาโรว์ ยามาเน่ (Taro Yamane table) ภายใต้อัตราความเชื่อมั่นที่ 95% ความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม 5% ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 638 คน เป็นนักศึกษาที่สอบผ่านวิชา EN001: English for Everyday Communication ประกอบไปด้วยเพศชายจำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 และเพศหญิงจำนวน 454 คน คิดเป็นร้อยละ 71.2 สำหรับตัวแปรความสามารถด้านภาษาอังกฤษในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชา EN001 หรือเกรดที่นักศึกษาได้รับในภาคการศึกษาก่อน ซึ่งพบว่ามีผลการเรียนเกรด B มากที่สุด คือ 167 คน คิดเป็น 16.2% รองลงมา คือ เกรด A จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของเกรดที่นักศึกษาได้ในรายวิชา EN001

เกรด	จำนวน	ร้อยละ
A (4)	138	21.6
B ⁺ (3.5)	91	14.3
B (3)	167	26.2
C ⁺ (2.5)	83	13.0
C (2)	70	11.0
D ⁺ (1.5)	58	9.1
D (1)	31	4.9

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามประเมินตนเองที่ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ และเกรดที่นักศึกษาได้จากวิชา EN001 และแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาของ Horwitz, Horwitz & Cope (1986) แบบวัดนี้ประกอบด้วย 3 สาเหตุที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวล ได้แก่ ความวิตกกังวลในการสื่อสารโดยใช้ภาษานั้น

(Communication anxiety) จำนวน 11 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 4, 9, 14, 15, 18, 24, 27, 29, 30, 32 ความวิตกกังวลในการสอบ (Test anxiety) จำนวน 15 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3, 5, 6, 8, 10, 11, 12, 16, 17, 20, 21, 22, 25, 26, 28 และความวิตกกังวลในการถูกประเมินด้านลบ (Fear of negative evaluation) จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2, 7, 13, 19, 23, 31, 33 แบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษานี้เป็นแบบวัดที่ให้นักศึกษาเลือกระดับความเข้มข้นของความวิตกกังวลที่นักศึกษามีในการเรียนภาษาอังกฤษใน 5 ระดับจากระดับความเข้มข้นมากที่สุด (5 คะแนน) ไปจนถึงน้อยที่สุด (1 คะแนน) แบบวัดนี้ได้รับการแปลและผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน แล้วนำคะแนนที่ได้ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้ Cronbach's Alpha Coefficients ได้ระดับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.87

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ถูกนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลของเพศหญิงและเพศชายด้วยสถิติทดสอบที (t-test) และหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาและความวิตกกังวลด้านต่าง ๆ ด้วยค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมของความวิตกกังวลของนักศึกษาในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง (3.27) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ระดับความวิตกกังวลของนักศึกษาในทุก ๆ ด้านอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน โดยเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยสุด คือ ความวิตกกังวลในการถูกประเมินด้านลบ (Fear of negative evaluation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 ความวิตกกังวลในการสื่อสาร (Communication anxiety) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 และความวิตกกังวลในการสอบ (Test anxiety) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความวิตกกังวลของนักศึกษาจำแนกตามรายด้าน

ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความวิตกกังวล	ลำดับ
1. ความวิตกกังวลในการสื่อสาร	3.34	0.69	ปานกลาง	2
2. ความวิตกกังวลในการสอบ	3.17	0.54	ปานกลาง	3
3. ความวิตกกังวลในการถูกประเมินด้านลบ	3.39	0.75	ปานกลาง	1
รวม	3.27	0.59	ปานกลาง	

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาหญิงมีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.31 ซึ่งสูงกว่าเพศชายซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 ผลจากการวิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบที (t-test) พบว่า ความวิตกกังวลของเพศหญิงและเพศชายมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาหญิงมีคะแนนค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักศึกษาชายทั้ง 3 ด้าน ผลจากการวิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบที (t-test) พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเพียง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านความวิตกกังวลในการสื่อสาร และความวิตกกังวลในการถูกประเมินด้านลบ ในขณะที่ด้านความวิตกกังวลในการสอบของเพศหญิงและเพศชาย ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษจำแนกตามเพศ

ความวิตกกังวลในการเรียน ภาษาอังกฤษ	เพศ	ตัวแปร	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน	t
					เบี่ยงเบน มาตรฐาน	
1. ความวิตกกังวลในการสื่อสาร	เพศ	ชาย	184	3.22	0.71	-2.96*
		หญิง	454	3.40	0.69	
2. ความวิตกกังวลในการสอบ	เพศ	ชาย	184	3.15	0.53	-.85
		หญิง	454	3.19	0.55	
3. ความวิตกกังวลในการถูก ประเมินด้านลบ	เพศ	ชาย	184	3.29	0.74	-2.04*
		หญิง	454	3.43	0.75	
รวม	เพศ	ชาย	184	3.20	0.59	-2.05*
		หญิง	454	3.31	0.60	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษากับความวิตกกังวลทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ความวิตกกังวลในการสื่อสาร ความวิตกกังวลในการสอบ และความวิตกกังวลในการถูกประเมินด้านลบ โดยใช้การทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษา มีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวลทั้ง 3 ด้าน ซึ่งหมายความว่า ยิ่งนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาต่ำก็ยิ่งมีความวิตกกังวลสูง แต่ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับน้อยมาก นอกจากนี้ยังพบว่า ความวิตกกังวลในการสื่อสารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความวิตกกังวลในการสอบและความวิตกกังวลในการถูกประเมินด้านลบในระดับค่อนข้างมาก ในลักษณะเดียวกับความวิตกกังวลในการสอบและความวิตก

กังวลในการถูกประเมินด้านลบก็มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างมากเช่นเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อนักศึกษามีความวิตกกังวลในด้านหนึ่งก็จะส่งผลกับความวิตกกังวลในด้านอื่น ๆ ด้วย

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษา ความวิตกกังวลในการสื่อสารความวิตกกังวลในการสอบ และความวิตกกังวลในการถูกประเมินด้านลบ

	ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษา	ความวิตกกังวลในการสื่อสาร	ความวิตกกังวลในการสอบ	ความวิตกกังวลในการถูกประเมินด้านลบ
ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษา	-	-.288**	-.262**	-.261**
ความวิตกกังวลในการสื่อสาร		-	.773**	.838**
ความวิตกกังวลในการสอบ			-	.791**
ความวิตกกังวลในการถูกประเมินด้านลบ				-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา จากผลการวิเคราะห์พบว่า ระดับความวิตกกังวลของนักศึกษาในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราพร ภราดรานุวัฒน์ (2554), Souad (2011), Akbari and Sadeghi (2013) และ Lian and Budin (2014) ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเป็นเพราะว่าวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานไม่มุ่งเน้นการสอบ คะแนนส่วนใหญ่มาจากการทำกิจกรรม ม้งานที่เป็นงานกลุ่มซึ่งสมาชิกในกลุ่มสามารถช่วยเหลือเพื่อนได้ นอกจากนี้ยังพบว่า ความกลัวในการถูกประเมินผลในด้านลบ (Fear of negative evaluation) เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาเกิดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเน้นการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านทักษะการพูด โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการแสดงออกผ่านงานและกิจกรรม อาทิเช่น การนำเสนองานเป็นภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน การแสดงบทบาทสมมติ จึงทำให้นักศึกษามีความวิตกกังวลว่าจะถูกประเมินไม่ดี นอกจากนี้อาจเป็นเพราะประเทศไทยเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จึงทำให้นักศึกษาไม่ค่อยมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันมากนัก สิ่งเหล่านี้เป็นเหตุให้นักศึกษาขาดความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาและมีความวิตกกังวลว่าตนเองจะทำได้ไม่ดีนัก จึงกลัวจะถูกประเมินผลในด้านลบ

งานวิจัยนี้ยังพบว่า นักศึกษาหญิงมีคะแนนความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักศึกษาชาย ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ Pappamihel (2002), Mesri (2012), Park and French

(2013) และ Abuelefadl (2015) ที่พบว่า นักศึกษาหญิงมีแนวโน้มที่จะมีความวิตกกังวลมากกว่านักศึกษาชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาหญิงมีความคาดหวังกับคะแนนมากกว่านักศึกษาชาย โดยจากงานวิจัยนี้ พบว่า นักศึกษาหญิงมีความวิตกกังวลสูงกว่านักศึกษาชายอย่างมากใน 2 ด้าน คือ ด้านการสื่อสารและการถูกประเมินด้านลบ ซึ่งเป็นลักษณะของเพศหญิงที่มักจะอายและไม่กล้าแสดงออกต่อหน้าคนจำนวนมาก ส่งผลให้เกิดความกังวล ความเครียดได้มากกว่าเพศชาย ผลจากการวิจัยนี้ทำให้ผู้สอนได้ตระหนักถึงความวิตกกังวลที่อาจเกิดขึ้นในชั้นเรียนได้ โดยเฉพาะเมื่อสอนกลุ่มที่มีนักศึกษาหญิงอยู่จำนวนมาก ผู้สอนไม่ควรให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงลบ (negative feedback) ในลักษณะเป็นรายบุคคล แต่ควรให้ข้อข้อเสนอแนะเป็นภาพรวมเพื่อจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น นอกจากนี้เพื่อช่วยลดความตึงเครียดของผู้เรียน ผู้สอนอาจปรับเปลี่ยนเกณฑ์การประเมินผล การให้คะแนนไม่ควรมุ่งเน้นด้านความถูกต้องในการใช้ภาษาเพียงอย่างเดียว แต่ควรมีคะแนนในส่วนอื่น ๆ ประกอบด้วย เช่น กิจกรรมนำเสนอหน้าชั้นเรียน ควรมีคะแนนในส่วนของ PowerPoint ในลักษณะความคิดสร้างสรรค์ หรือมีคะแนนในส่วนของการนำเสนอด้วย อย่างไรก็ตาม ผลจากการวิจัยนี้พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีความวิตกกังวลด้านสอบไม่แตกต่างกันมากนัก เนื่องจากในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานมีคะแนนสอบน้อยมาก คะแนนส่วนใหญ่มาจากการทำกิจกรรม

ข้อค้นพบสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ความสามารถด้านภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางด้านลบกับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริกัญญา สงวนพงษ์ (2550) และ Yu-ching and Wu (2004) สาเหตุที่ทำให้ผู้ที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษสูงมีความวิตกกังวลต่ำ และผู้ที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษต่ำมีความวิตกกังวลสูง อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่พื้นฐานภาษาอังกฤษไม่ดีมักจะกลัวว่าตนเองจะล้มเหลวหรือทำกิจกรรมผ่านการใช้ภาษาได้ไม่ดี ทำให้เกิดความวิตกกังวล ในขณะที่คนที่มีความรู้พื้นฐานด้านภาษาดีก็ไม่มี ความกังวล เพราะสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดีอยู่แล้ว และคนกลุ่มนี้ถ้ากลัวการถูกประเมินด้านลบมากเท่าไร ก็จะทำให้มีความตั้งใจเรียนและทุ่มเทเวลาให้กับ การฝึกฝนทบทวนบทเรียนมากขึ้นเท่านั้น อย่างไรก็ตาม งานวิจัยนี้ยังพบว่า ความกลัวในการถูกประเมินผลในด้านลบ ความวิตกกังวลในการสื่อสารโดยใช้ภาษา และ ความวิตกกังวลในการสอบ มีความสัมพันธ์ทางบวกซึ่งกันและกันในระดับค่อนข้างมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าเมื่อมีความวิตกกังวลด้านหนึ่งก็จะส่งผลกับด้านอื่น ๆ ด้วย ดังนั้นผู้สอนจึงควรตระหนักและให้ความสำคัญกับข้อค้นพบนี้ กล่าวคือหากลดความวิตกกังวลด้านหนึ่งได้ก็จะสามารถลดความวิตกกังวลด้านอื่น ๆ ได้ด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีกิจกรรมที่เน้นให้นักศึกษาทำงานเป็นกลุ่มมากขึ้นเพื่อลดความวิตกกังวล

2. ควรปรับเกณฑ์การประเมินผลโดยให้คะแนนส่วนที่เป็นความคิดสร้างสรรค์และการนำเสนองานและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในสัดส่วนที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน

2. ควรทำการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) เพื่อให้ทราบปัจจัยที่แท้จริงซึ่งมีผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษต่ำ

เอกสารอ้างอิง

จิราพร ภราดรพัฒน์. (2554). การศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนภาษาต่างประเทศของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เจนจิรา ชัยปาน และคณะ. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลสาขาภาษาต่างประเทศ ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2556. ภาคนิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.

มติชนออนไลน์. (2562). สทศ.ประกาศผลสอบโอเน็ต ม.6 “อังกฤษ-คณิต”ได้คะแนนเต็ม 100 “ไทย-คณิต-สังคม”ต่ำสุด 0. ค้นเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2562, จาก https://www.matichon.co.th/education/news_1430949

สิริกัญญา สงวนพงษ์. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างความกังวลของการเรียนในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์วิชาเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช). วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Abuelfadl, M.A. (2015). *Anxiety as a predictor of academic achievement of students with learning difficulties. International Journal of Psychology and Behavioral Sciences*, 5(4): 169 - 177.

Akbari, M., & Sadeghi, M. R. (2013). *Foreign language learning anxiety: The case of Iranian Kurdish-Persian Bilinguals. International Research Journal of Applied and Basic Sciences*, 4(9): 2517 - 2525.

Arnold, J., & Brown, H. D. (1999). *A map of the terrain. In J. Arnold (Ed.), Affect in language learning* (pp. 1-24). Cambridge: Cambridge University Press.

- Awan, R., Azher, M., Anwar, M. N., & Naz, A. (2010). *An investigation of foreign language classroom anxiety and its relationship with students' achievement*. **Journal of College Teaching & Learning**, 7(11): 33 - 40.
- Capan, S. A., & Simsek, H. (2012). *General foreign language anxiety among EFL learners: A survey study*. **Frontiers of Language and Teaching**, 3: 116 - 124.
- Chastain, K. (1975). *Affective and ability factors in second language learning*. **Language Learning**, 25: 153 - 161.
- Cheng, R., & Erben, A. (2012). *Language Anxiety: Experiences of Chinese Graduate Students at U.S. Higher Institutions*. **Journal of Studies in International Education**, 16(5): 477 - 497.
- Cui, J. (2011). *Research on high school students' English learning anxiety*. **Journal of Language Teaching and Research**, 2(4): 875 - 880.
- Ellis, R. (1994). **The study of second language acquisition**. Oxford: Oxford University Press.
- Gardner, R.C. (1985). **Social Psychology and second language learning: The role of attitudes and motivation**. London: Edward Arnold.
- Gardner, R. C., & MacIntyre, P. D. (1993). *On the measurement of affective variables in second language learning*. **Language Learning**, 46: 157 - 194.
- Gardner, R., Tremblay, P., & Masgoret, A. (1997) *Towards a Full Model of Language Learning*. **The Modern Language Journal**, 81(3): 344 - 362.
- Gopang, I. B., Bughio, F. A & Pathan, H. (2015). *Investigating foreign language learning anxiety among students learning English in a public sector university, Pakistan*. **Malaysian Online Journal of Educational Sciences**, 3(4): 27 - 38.
- Horwitz, E., Horwitz, M., & Cope, J. (1986). *Foreign language classroom anxiety*. **Modern Language Journal**, 70: 125 - 132.
- Kondo, S., & Yang, Y-L. (2003). *The English Language Classroom Anxiety Scale: Test Construction, Reliability, and Validity*. **JALT Journal**, 25(2): 23 - 40.
- Hasan, D.C., & Fatimah, S. (2014). *Foreign language anxiety in relation to gender equity in foreign language learning: A comparative study between Australia and Indonesia*. **Equality in Education: Fairness and Inclusion**: 183 - 193.

- Lian, L.H., & Budin, M.B. (2014). *Investigating the relationship between English language anxiety and the achievement of school based oral English test among Malaysian form four students*. **International Journal of Learning, Teaching and Educational Research**, 2(1): 67 - 79.
- Mesri, F. (2012). *The relationship between gender and Iranian EFL learners' foreign language classroom anxiety (FLCA)*. **International Journal of Academic Research in Business and social Sciences**, 2(6): 147 - 156.
- Nahavandi, N., & Mukundan, J. (2013). *Foreign language learning anxiety among Iranian EFL learners along gender and different proficiency levels*. **Language in India**, 13(1): 133 - 161.
- Oxford, R.L. (1999). **Anxiety and the language learner: New insights**. In J. Arnold (Ed.), **Affect in language learning** (pp. 58-67). Cambridge: Cambridge University Press.
- Pappamihel, N. E. (2002). *English as a second language students and English language anxiety: Issues in the mainstream classroom*. **Research in the Teaching of English**, 36: 327 - 355.
- Park, G. P., & French, B. F. (2013). *Gender differences in foreign language classroom anxiety scale*. **System**, 41(2): 462 - 471.
- Scott, M. L. (1986). *Student affective reactions to oral language tests*. **Language Test**, 3.
- Sener, S. (2015). *Foreign language learning anxiety and achievement: A case study of the students studying at Canakkale Onsekiz Mart University*. **International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic**, 10(3) Winter 2015.
- Souad, M. (2011). **The impact of language anxiety on academic achievement among learnings of EFL: Case study: 2nd year English Language Department students at 20 August 1955 Skikda's University**. A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement for the Magister Degree in Applied Linguistics and language Teaching. Academic year: 2010 – 2011.
- Spielberger, C. D., Gorsuch, R. L., Lushene, R., Vagg, P. R., & Jacobs, G. A. (1983). **Manual of the state-trait anxiety inventory**. Palo Alto: Consulting Psychological Press.

- Spielberger, C. D., Reheiser, E. C., Oven, A. E., & Sydeman, S. J. (2004). **Measuring the psychological vital signs of anxiety, anger, depression, and curiosity in Treatment planning and outcomes assessment.** In M.E. Maruish (Ed.), **The Use of Psychological Testing for Treatment Planning and Outcomes Assessment**, 3 (3th ed., pp. 421-447). London: Lawrence Erlbaum Associate, Inc.
- Steinberg, F. S. & Horwitz, E.K. (1986). *The effect of induced anxiety on denotative and interpretive content of second language speech.* **TESOL Quarterly**, 20: 131 - 136.
- Taghinezhad, A., Abdollahzadeh, P., Dastpad, M., & Rezaei, Z. (2016). *Investigating the Impact of gender on foreign language learning anxiety of Iranian EFL learners.* **Modern Journal of Language Teaching Method (MJLTM)**, 6(5): 418 - 426.
- Young, D.J. (1991). *Creating a low-anxiety classroom environment: What does language anxiety research suggest?* **Modern Language Journal**, 75: 426 - 437.
- Yu-ching, D., & Wu, G. (2004). *A Study of Foreign Language Anxiety of EFL Elementary School Students in Taipei.* **County Journal of National Taipei Teachers College**, 17(2): 287 - 320.